

เทคนิคการจุดเพลิงที่สำคัญที่สุดก็คือ การเข้าถึงจุดที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ให้ได้เร็วที่สุด เพื่อช่วยผู้ที่อาจติดค้างอยู่ภายในอาคาร และป้องกันการติดต่ออุบัติภัยให้ได้ผล

เจ้าหน้าที่ดับเพลิงผู้ปฏิบัติ นอกจากจะเป็นผู้เพียบพร้อมไปด้วยคุณสมบัติการเป็นนักจุดเพลิงที่ดีแล้ว ยังจะต้องรู้จักใช้อุปกรณ์ต่างๆ ที่มีอยู่ประจำตัว ประจำรถ และอุปกรณ์พิเศษอื่นๆ จากรถยนต์ พร้อมทั้งมีความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทางกายภาพ และทางเคมีของลิ่งที่ไหม้สนั่นฯ ด้วย

เจ้าหน้าที่ดับเพลิงต้องใช้ประสบการณ์ และความรู้แรงของเพลิงที่กำลังลุกไหม้อยู่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การฉีดน้ำด้วยความดันเพียงเพื่อให้น้ำถึงไฟ และหรือในบางกรณี เพื่อขึ้นมาที่มีความดันสูงพังทำลาย หรือฉีดให้หลุกขาไปถึงเนื้อของลิ่งที่ไหม้ให้ระเด็นออก

หลักการดับเพลิงที่จะต้องปฏิบัติมี 4 ประการ คือ

1. อย่าเพิ่งจัดการระบายอากาศ นอกจากจะมีหัวสูบพร้อมจะฉีดน้ำได้ทันที ที่เปิดหรือเจาะอาคารให้โล่งออก
2. อย่าฉีดน้ำดับเพลิงพุ่งเข้าหากัน
3. ให้ฟังคำสั่งของหัวหน้าเพียงคนเดียวเท่านั้น ว่าหัวสูบสายใดจะทำการเข้า หรือ ถอนออก ไม่ใช่จะตกลงกันเอง และ
4. คำสั่งต้องเป็นคำสั่ง

เจ้าหน้าที่ดับเพลิงจะต้องระดมกำลังกับการพังของอาคาร ซึ่งในบางครั้งไม่มีสัญญาณแจ้งเตือนล่วงหน้าว่าจะเกิดอันตรายเมื่อใด นอกเสียจากว่าใช้ความสังเกตที่ได้รับจากประสบการณ์ที่ผ่านมาในอดีตเท่านั้น และต้องระวังเกี่ยวกับ

- การเข้าไปในอาคารที่ยังไม่ได้ตัดกระแสไฟฟ้า
- การฉีดน้ำผ่านสายไฟฟ้าแรงสูงที่ยังมีกระแสไฟฟ้าไหลอยู่
- การระเบิดของก๊าซ น้ำมัน และสารไวไฟต่างๆ
- การติดต่ออุบัติภัยอย่างรวดเร็วของสารเคมีที่ทำปฏิกิริยากับน้ำ หรือ อากาศ

- การระมัดระวังครัวเรือนเพลิงที่เกิดจากการเผาไหม้ของสารเคมีที่เป็นพิษ
- การระมัดระวังเกี่ยวกับ ภัยันตรายที่อาจเกิดจากเหตุเพลิงไหม้ในโรงงานที่มีการประกอบกิจการพิเศษขนาดใหญ่ ที่ใช้หม้อน้ำ สดีม และพลังงานเชื้อเพลิงอื่นๆ
- การรับน้ำหนักของน้ำที่ดีดใจ และวัสดุอุ้มน้ำ ซึ่งจะทำให้พื้นอาคารยุบพังลงมา
- การรับน้ำหนักของบุคคลภายนอกที่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยไม่ได้ร้องขอ
- การใช้เครื่องจักรกลภูมิโดยไม่รอบคอบ หรือเกิดอุบัติเหตุขึ้น
- การผลัดตกลงในห้องไฟบนพื้นที่อาคารในที่มีอุบัติเหตุ
- การเข้าไปในที่อับอากาศ
- การหลงทางในอาคารที่ไม่คุ้นเคยสถานที่